

legealuidumnezeu.org

Apendice 7d: Întrebări și răspunsuri — fecioare, văduve și femei divorțate

Această pagină face parte din seria despre unirile pe care Dumnezeu le acceptă și urmează această secvență:

1. [Apendice 7a: Fecioare, văduve și femei divorțate: unirile pe care Dumnezeu le acceptă.](#)
2. [Apendice 7b: Certificatul de divorț — adevăruri și mituri.](#)
3. [Apendice 7c: Marcu 10:11-12 și falsa egalitate în adulter.](#)
4. [Apendice 7d: Întrebări și răspunsuri — fecioare, văduve și femei divorțate](#) (Pagina curentă).

Aici am adunat unele dintre cele mai frecvente întrebări despre ceea ce învață cu adevărat Biblia cu privire la căsătorie, adulter și divorț. Scopul nostru este să clarificăm, pe baza Scripturii, interpretări greșite propagate de-a lungul timpului, adesea în contradicție directă cu poruncile lui Dumnezeu. Toate răspunsurile urmează perspectiva biblică ce păstrează coerența între Vechiul și Noul Testament.

Întrebare: Dar Rahav? Ea a fost prostituată, totuși s-a căsătorit și face parte din genealogia lui Isus!

„Tot ce era în cetate au **nimicit** cu desăvârșire prin tăișul sabiei — atât **bărbați**, cât și femei, tineri și bătrâni, precum și boi, oi și măgari” (Iosua 6:21). **Rahav era văduvă** când s-a alăturat israeliților. Iosua nu ar fi permis niciodată unui evreu să se căsătorească cu o femeie dintre neamuri care nu era fecioară, decât dacă ea se convertise și era văduvă; abia atunci ar fi fost **liberă să se unească cu un alt bărbat**, potrivit Legii lui Dumnezeu.

Întrebare: Nu a venit Isus să ne ierte păcatele?

Da, aproape toate păcatele sunt iertate când sufletul se pocăiește și Îl caută pe Isus, inclusiv adulterul. Totuși, odată iertat, individul **trebuie să părăsească relația adulteră în care se află**. Acest lucru se aplică tuturor păcatelor: hoțul trebuie să înceteze să mai fure, mincinosul trebuie să înceteze să mai mintă, cel profan trebuie să înceteze profanarea etc. În același fel, adulterul nu poate continua într-o relație adulteră așteptând ca păcatul adulterului să nu mai existe.

Cât timp primul soț al femeii este în viață, sufletul ei este unit cu al lui. Când el moare, sufletul lui se întoarce la Dumnezeu (Eclesiastul 12:7), și abia atunci sufletul femeii este liber să se unească cu sufletul unui alt bărbat, dacă dorește (Romani 7:3). **Dumnezeu nu iartă păcatele în avans — ci doar pe cele deja săvârșite**. Dacă o persoană îi cere iertare lui Dumnezeu în biserică, este iertată, dar în aceeași seară se culcă cu cineva care nu este soțul/soția ei după Dumnezeu, ea **a comis din nou adulter**.

Întrebare: Nu spune Biblia celui care se convertește: „Iată, toate lucrurile s-au făcut noi”? Nu înseamnă că pot începe de la zero?

Nu. Pasajele care se referă la viața nouă a celui convertit vorbesc despre cum așteaptă Dumnezeu să trăiască după iertarea păcatelor și **nu înseamnă că au fost șterse consecințele greșelilor din trecut**.

Da, apostolul Pavel a scris în 2 Corinteni 5:17: „Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă; cele vechi s-au dus; iată, toate s-au făcut noi”, ca o concluzie la ceea ce spusese două versete mai devreme (versetul 15): „Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Acela care a murit și a înviat pentru ei.” Aceasta nu are absolut **nicio legătură cu ideea că Dumnezeu i-ar da unei femei permisiunea de a-și începe viața amoroasă de la zero**, așa cum învață mulți lideri lumești.

Întrebare: Nu spune Biblia că Dumnezeu a trecut cu vederea vremurile de neștiință?

Expresia „vremurile de neștiință” (Faptele Apostolilor 17:30) a fost folosită de Pavel în timp ce trecea prin Grecia, adresându-se unui popor idolatru care **nu auzise niciodată despre Dumnezeul lui Israel, despre Biblie sau despre Isus**. Nimeni dintre cei ce citesc acest text nu a fost ignorant de aceste lucruri înainte de convertire.

Mai mult, acest pasaj are de-a face cu pocăința și iertarea păcatelor. Cuvântul nici măcar nu sugerează că nu există iertare pentru păcatul adulterului. Problema este că mulți nu doresc doar

iertarea adulterului deja săvârșit; **ei doresc și să continue în relația adulteră** — iar Dumnezeu nu acceptă acest lucru, fie bărbat, fie femeie.

Întrebare: De ce nu se spune nimic despre bărbați? Nu comit bărbații adulter?

Ba da, și bărbații comit adulter, iar **pedeapsa în vremurile biblice era aceeași pentru amândoi**. Dumnezeu, însă, consideră diferit modul în care se produce adulterul în cazul fiecăruia. **Nu există nicio legătură între virginitatea masculină și unirea dintre soți**. Femeia, nu bărbatul, determină dacă o relație este sau nu adulter.

Potrivit Bibliei, un bărbat, fie însurat, fie necăsătorit, comite adulter ori de câte ori are relații cu o femeie care nu este nici fecioară, nici văduvă. De pildă, dacă un bărbat virgin de 25 de ani se culcă cu o tânără de 23 de ani care nu este fecioară, bărbatul comite adulter, căci femeia, potrivit lui Dumnezeu, este soția altui bărbat (Matei 5:32; Romani 7:3; Leviticul 20:10; Deuteronomul 22:22-24).

Fecioare, văduve și ne-fecioare în război

Referință	Instrucțiune
Numeri 31:17-18	Nimiciți toți bărbații și femeile ne-fecioare. Fecioarele să fie păstrate în viață.
Judecători 21:11	Nimiciți toți bărbații și femeile ne-fecioare. Fecioarele să fie păstrate în viață.
Deuteronomul 20:13-14	Nimiciți toți bărbații adulți. Femeile rămase sunt văduve și fecioare.

Întrebare: Așadar, o femeie divorțată/separată nu se poate căsători cât timp fostul soț este în viață, dar un bărbat nu trebuie să aștepte ca fosta soție să moară?

Nu, nu trebuie. Potrivit Legii lui Dumnezeu, un bărbat care se desparte de soția sa din motive biblice (vezi Matei 5:32) se poate căsători cu o fecioară sau cu o văduvă. Realitatea, însă, este că **în aproape toate cazurile de astăzi, bărbatul se desparte de soție și se căsătorește cu o femeie divorțată/separată**, iar atunci el se află în adulter, deoarece, pentru Dumnezeu, noua lui soție aparține altui bărbat.

Întrebare: Dacă bărbatul nu comite adulter când se căsătorește cu fecioare sau văduve, înseamnă că Dumnezeu acceptă poligamia astăzi?

Nu. **Poligamia nu este permisă în zilele noastre din cauza evangheliei lui Isus** și a aplicării mai stricte de către El a Legii Tatălui. Litera Legii, dată încă de la creație (*τὸ γράμμα τοῦ νόμου* – *to grámma tou nóμου*), stabilește că sufletul unei femei este legat de un singur bărbat, dar nu afirmă că sufletul unui bărbat este legat de o singură femeie. De aceea, în Scriptură, adulterul este întotdeauna caracterizat ca un păcat împotriva soțului unei femei. Din acest motiv **Dumnezeu nu a spus niciodată că patriarhii și regii au fost adulteri, întrucât soțiile lor erau fecioare sau văduve când s-au căsătorit.**

Odată cu venirea lui Mesia, însă, am primit înțelegerea deplină a Duhului Legii (*τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου* – *to pneûma tou nóμου*). Isus, ca singurul purtător de cuvânt venit din cer (Ioan 3:13; Ioan 12:48-50; Matei 17:5), a învățat că **toate poruncile lui Dumnezeu se bazează pe dragoste și pe binele creaturilor Sale**. Litera Legii este expresia; Duhul Legii este esența ei.

În cazul adulterului, chiar dacă litera Legii nu interzice unui bărbat să fie cu mai multe femei, cu condiția ca acestea să fie fecioare sau văduve, **Duhul Legii nu permite o astfel de practică**. De ce? Pentru că astăzi ar provoca suferință și confuzie tuturor celor implicați — iar **să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși este a doua mare poruncă** (Leviticul 19:18; Matei 22:39). În vremurile biblice, aceasta era ceva acceptat și așteptat cultural; în zilele noastre, este inacceptabil sub toate aspectele.

Întrebare: Dacă un cuplu separat decide să se împăce și să refacă căsătoria, este în regulă?

Da, cuplul se poate împăca cu condiția ca:

1. Soțul să fi fost, într-adevăr, primul bărbat al soției; altfel, căsătoria nu a fost valabilă nici înainte de separare.
2. Femeia să nu se fi culcat cu un alt bărbat în perioada separării (Deuteronomul 24:1-4; Ieremia 3:1).

Aceste răspunsuri întăresc faptul că învățătura biblică despre căsătorie și adulter este coerentă și consecventă de la începutul până la sfârșitul Scripturii. Urmând cu credincioșie ceea ce a hotărât Dumnezeu, evităm denaturările doctrinei și păstrăm sfințenia unirii pe care El a stabilit-o.